

AZ ALKOTÁS VISZONTAGSÁGAI

FÜLÖP GÁBOR

COITUS A TERGO

hátról kezded felgöngyöltetni a storyt
a vége valami poén
mondjuk:
„akkor azt mondtuk: BUMM-TRASSZ!”
előtte az lehetne:
„minden tombola-nyeremény egyforma volt —
nyertünk egy-egy üteget”
az első sor:
„elindultunk egyszer az erdőbe”
közte — mondjuk —
tizenkét sor
az megjön már magától

ÁLLATMESE

Egy óra múlva lefekszem —
mondtam a feleségemnek.
Jó — mondta ő, és elment aludni.
Három óra múlva feküdtem le.
Hol voltál eddig? — kérdezte a feleségem.
Írtam négy verset — mondtam én.
Négy vershez három óra kellett? — kérdezte ő.
A versnek nincs ideje — mondtam én metafizikusan.
Négy verset meg lehet írni
egy óra alatt is — mondta ő.

Talán autóbuszban, de akkor sem mindig —
mondtam én.
Akkor is meg lehet írni,
ha a feleséged vár rád — mondta ő.
Akkor is ritkán — mondtam én.
De azért ittál is — mondta ő.
De azért ittam is — mondtam én.

VITA

nem én írok — mondja az egyik —
az írógépem csinálja
van amikor úgy kell
visszafognom a billentyűket
akár egy rángatódzó gyeplőt;
engem meg a tollam vezet
— szól közbe a másik —
húzza a kezemet mint egy bolond
egyszerűen kénytelen vagyok tartani
hogy el ne guruljon amíg
magától dolgozik
a harmadik így vélekedik:
én meg csavarom tollamat akár a vizes ruhát
míg ki nem csöpögi magából
ami még benne ragadt
hülyeség — mondja a negyedik —
egyszerű szócséplés az egész;
csak beteszem buszbérletem az automatába
és az minden stilizálás nélkül rögzíti
a TETT pontos idejét és helyét

IRODA

ajtónyitás után
balra elől ül mária (a titkárnő
aki időnként kedves időnként kukacos
időnként előzékeny időnként ideges
mint általában a tapasztalt titkárnők)

mögötte — még mindig enyhén balra —
 vera az irodalmi segédszerkesztő
 — időnként hallgatag időnként pedig
 nem szól semmit mint általában
 az irodalmi segédszerkesztők —
 elől jobbra új gépírónők
 a felzárkózó gépíró-nemzedékből
 (menye máriának a titkárnőnek)
 ő csendben s korántól döfködi a gépet
 jobbra hátul biztos fedezékben
 (gépevel tüzel a nyíló ajtóra)
 babus az elsőszámú gépírónő
 — ó hányszor összefutunk a folyosón is
 amint redőnyös szekrényekben *pöszmötöl!* —
 középen pedig
 kerek asztalka
 három (villamos) székkal
 ide járnak kávézni
 a stréberek

PÁRBESZÉD

szerintem nagy ellet kell írni
 hogy Ló — mondja az egyik
 te hülye vagy apuskám —
 így a másik
 én írtam már verset is —
 így az egyik
 én meg hőskölteményt
 (melyben a lovat kis betűvel írtam) —
 így a másik
 én *közöltem* is verset —
 így az egyik
 én meg nyertem önképzőköri versenyt —
 így a másik
 akkor is nagy ellet kell írni
 hogy Ló — mondja az egyik
 akkor is kis ellet
 hogy ló — mondja a másik

de én már ettem lóhúst
a háború alatt —
így az egyik
ja az nem tartozik ide —
így a másik
miért? — kérdi az egyik
azért — mondja a másik

MÓDSZER

én bal kezemmel
megdörzsölöm halántékomat —
mondja az egyik
én jobb kezemben konyakospoharat
tartok hörpintgetve —
mondja az egyik
én aztán bal kezemmel
sörényembe túrok —
mondja az egyik
én jobb kezemmel
újíratöltök —
mondja az egyik
nekem ekkor megjön az ihletem —
mondja bal kezébe temetve fejét az egyik
én ekkor tudok írni végre —
mondja jobb kezében konyakospohárral az egyik
akkor kezet foghatunk —
mondja az egyik
akkor pacsit —
mondja az egyik

LEŐ AZ ÍRÁS VISZONTAGSÁGAIRÓL

Hát viszontagságon átestem néhányon.
az életemben
az biztos.
Például amikor a cseppkőbarlangban
elveszett az egész osztály

a kisvasúttal együtt
 s én hiába kerestem őket naphosszat.
 Amikor rájuk bukkantam végre,
 még ők lelkendeztek, hogy megtaláltak.
 De ez egy másik eset.
 Az írással állandóan viszontagságaim vannak.
 Vagyis hiába mondanám a tanító néninek,
 hogy az ábécé negyedik betűje a ká,
 vagy hogy két zével írják a mozit,
 letorkolna úgysis,
 hiszen neki szabad.
 És így megy ez már két éve.

LEÓ AZ ALKOTÁS VISZONTAGSÁGAIRÓL

Ja, az alkotás az
 megint egy másik dolog.
 Én mindenesetre azzal kezdem,
 hogy bezárkózom
 fehér csempével kirakott dolgozószobámba,
 s *nekiülök*.
 Az alkotás nem lenne rossz,
 de az benne a viszontagság,
 hogy előbb-utóbb
 rádkopognak.

KÖNYV

may károly: az ezüst-tó kincse
 valaha iskoláskoromban
 ebben a könyvben tartogattam
 a spóroltpénzemet
 és a váratlanul ért jutalmakat

ma is van benne három
 jól megőrzött kék boríték
 fülöp gábor felirattal